

Opinia

Co dalej z Rozporządzeniem?

JÓZEF GÓRALCZYK

MAŁOPOLSKI SEJMIK ORGANIZACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

trzenie ortopedyczne nie jest bazą do robienia dobrych interesów, a kwestią „być albo nie być” w życiu rodzinnym, społecznym i zawodowym. Pani Minister – może trzeba – so-

Niewiele czasu zostało do zakończenia 2008 roku, a w sprawie Rozporządzenia Ministra Zdrowia dotyczącego zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze panuje nadal wyjątkowy spokój. W tej sprawie nie ma tłumaczenia, że opozycja przeszkadza, że Pani Minister ma dobrą wolę tylko inni nie pozwalają. Przykład tego Rozporządzenia wyraźnie pokazuje, że Pani Minister ma złą wolę i nie chce pozytywnie rozwiązać tak bardzo ważnego problemu dotyczącego całego środowiska osób niepełnosprawnych.

Na potwierdzenie powyższego faktu przedstawie, co do tej pory zrobiono w tej sprawie:

W styczniu br. przez Ministerstwo został przedstawiony projekt nowego Rozporządzenia, który – w poprzednim – zmieniał **jedyny dobry fragment**, a mianowicie klasyfikację oraz nazewnictwo sprzętu ortopedycznego. Projekt ten spotkał się z totalną krytyką całego środowi-

ska zajmującego się zaopatrzeniem ortopedycznym – w tym producentów i organizacji pozarządowych. Wprowadzenie tego projektu spowodowałoby chaos w przyznawaniu zaopatrzenia przez kolejne dziesięciolecia. I może o to chodziło Pani Minister, abyśmy zatęsknili do starego, krytykowanego przez wszystkich Rozporządzenia.

Termin 15 lutego 2008 r., przesunięty następnie do 15 marca br., był terminem granicznym do składania opinii w tej kwestii. Minęło już prawie 10 miesięcy i cisza, brak informacji, co dalej z Rozporządzeniem, czy przewidywane są konsultacje? Sprawa dotyczy kilku procent wydatków NFZ i może to dla Ministerstwa jest mały problem, ale nie dla osób niepełnosprawnych, dla których właściwe zaopatrzenie ortopedyczne jest podstawą godnej egzystencji.

Myszę, że czas najwyższy rozpocząć konsultacje. Czas zacząć wsłuchiwać się w opinie środowisk, dla których zaopa-

bie przypomnieć czas, w którym siedziała Pani w ławach opozycji sejmowej i wsłuchiwała się w głosy środowisk organizacji pozarządowych. Z tych środowisk wypływają opinie najbardziej obiektywne, nieprzeliczone na ilość zysku, a jedynie na jakość i egzystencję ludzi, którzy bardzo często potrzebują pomocy Państwa jak powietrza.

Brak dobrego Rozporządzenia dotyczącego zaopatrzenia ortopedycznego, to dalsza degradacja przemysłu ortopedycznego w Polsce oraz ciągle cofanie się w stosunku do rozwiązań technicznych sprzętu, który jest produkowany w krajach produkujących. Brak uaktualnienia cen powoduje, że dla coraz większej grupy osób, sprzęt ten jest nieosiągalny. Błędem jest przyjęcie założenia mającego na celu wprowadzanie kolejnych ograniczeń, utrudnień, niejasności, ponieważ droga ta prowadzi donikąd i pozostawia problem nierozwiązany. Tą myśl dedykuję Pani Minister Kopacz, ku ROZWADZE...

Odszedł człowiek, który wyjaśnił absurdalne przepisy

W ubiegłym numerze Kwartalnika NTM przedstawiliśmy Państwu historię pana Krzysztofa Kobusa z Łodzi, który mimo wielu przeciwności losu nie poddał się i postanowił walczyć z niesprawiedliwymi przepisami i brakiem zrozumienia ze strony urzędników. Dzięki nieustępliwości pana Krzysztofa, udało się uzyskać z Ministerstwa Zdrowia oficjalną interpretację kontrowersyjnych przepisów i wielu osobom niedosłyszącym dać szansę na refundację dwóch aparatów słuchowych, a nie tylko jednego.

Do niedawna, w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Zdrowia określającym zasady przyznawania dofinansowań do aparatów słuchowych, osobom na rencie, emeryturze czy też będących po prostu bez pra-

cy nie przysługiwał zwrot kosztów za drugi aparat słuchowy. Pan Krzysztof, który niedosłyszał na oboje uszu, przeszedł długą drogę administracyjną, aby w końcu udowodnić, że nawet obecnie obowiązujące przepisy wcale nie dyskryminują osób starszych i pozostających bez pracy. Okazało się bowiem, że osoba „czynna zawodowo” to taka, która wykonuje jakąś czynność i jest skłonna do działania, a zatem również osoba bezrobotna, która poszukuje pracy. Tak więc, „aktywnym” osobom niepracującym oraz emerytom i rencistom także przysługuje refundacja na drugi aparat słuchowy. Tym samym nasz bohater pomógł nie tylko sobie, ale także wielu niepełnosprawnym.

Pan Krzysztof podejmował wiele działań w celu nagłośnienia tej informacji, m. in.

Magdalena Lasota

wziął udział w programie telewizyjnym, udzielał wypowiedzi redakcjom prasowym, w tym również naszej redakcji. Niestety, po publikacji ubiegłego numeru Kwartalnika NTM, dotarła do nas tragiczna wiadomość o śmierci pana Kobusa. W imieniu całej redakcji naszego pisma, jak również wszystkich tych osób, którym pan Krzysztof pomógł poprzez swoje działania, chcielibyśmy złożyć szczerze wyrazy współczucia zarówno dla rodziny, jak i bliskich zmarłego. Mamy nadzieję, że cały trud i starania, które pan Krzysztof włożył w walkę z absurdalnymi przepisami, mogą posłużyć za przykład i wskazówkę dla innych osób, prowadzących podobne działania.

MO